

میلےا و ہ

ی حوقفا باتک ہر ابرد  
دقذ حیحصد ہویشد و

تاناہب

ی نارہط ی نیسدن سحمدحم دیسد جاد اللہ تہیآ  
ہر سد اللہ س دق

مِجْرًا نَاطِيشًا نَمَ لِّلَّهِ ذُو عَا

مِجْرًا نَمَحْرًا لِّلَّهِ مَسِبِ

نَمَلَاعًا بَرَّ لِّلَّهِ دَمَحًا

مَسَاقِلًا بِأَنْبِيئِهِ وَانْدَيْسَ لِعُمَلَاءِهَا وَفَلَّاحًا وَ

دَمَحًا

مَهْدَادًا لِّعَلَّامَاتِهَا وَنِيرَهَاظًا لِّبَيْطِهَا لَعَلَّ

نَمَعْمَجًا

ی حوقفا باتک فیلات هرابردی تاحیضوت

هدما رید ی لیخ (ی حوقفا باتک) شاهزاجا

دندوب ریگیپ هک اهی ضعب - هک دش مولعم دعب ؛دوب

اناشیا ی اهب باتک ام هک دوب هتفگ اهنیا هب داشرا -

را و کتابهای پدرشان را باید کلمه به کلمه

بخوانیم تا بعد اجازه بدهیم! یکی کتابهای خود

ایشان و یکی پدر ایشان! گفتیم: عیب ندارد

بخوانند! بیشتر استفاده [میکنند]. ما برای

خواندن نوشتیم و می نویسیم، نه برای همین طور

روی طاقچه گذاشتن! همه باید بخوانند، همه باید

مطلب دستشان بیاید. این طور هم که نمی شود.

هک مروخی م مسق ،منکی م ضرع ادج نم

فیط ی ارب مسیونی م ای میوگی م هک ار ی بلاطم

هعماج نیا دارفا کتکت ی ارب! میوگی منی صاخ

،ش رتکد هچ ،ش سدنهم هچ ،ش بساک هچ ؛میوگی م

،ش ای ماظن هچ ،ش ای داع دارفا هچ ،ش دهتجم هچ

هچ ،ی هاپس هچ ،ی شترا هچ ،ش ای ماظتنا هچ

مسا هک یسکره ، دار فاهمه ، تینما هچ ، یجیسب  
قداصد واربه ، قطان اویدنیا ، ناسنا و یمدآ  
صا صتخا چیه و تسوای ارب بلاطم نیا تسا  
درادنی صاخ فیط هب .

ر صحنه بلاطم نیا طقف هک تسینز روطنیا و  
هک یسکره . دشاب صاخ رشق کی هب ص تخم و  
یم و سوس زونه ش نور رد ترطفزای اهزور  
یم ، دشاب ام را کفانیا بطاخم دناوتی م و ا ، دنز  
ی لک هب هکنیارگم . دشاب بلاطم نیا بطاخم دناوت  
و تائیت و لئاسم و تاقلعت هطساو هب هچیرد  
دشاب هدش هتسب اهنیا و تایناسفندو ایند روما رگید  
همه رد مه نآ و دراد یرگید بلاطم کی نآ  
تسهل اکشا همه رد ، تسه فانصا

### هب تبسندو جوم یاهدقتی سانشبیسآ ش ورسرتکد بلاطم

من خیلی در این قضیه مردد بودم که اصلاً  
نسبت به این مسئله، جواب بدهیم، ندهیم؟! در چه  
حدی جواب بدهیم؟! و اصلاً قصدم از اول این  
بود که مقاله بیش از پنجاه، شصت صفحه نشود،  
و فقط به یک مطالبی [کلی اکتفا شود]. وقتی  
پاسخ بقیه آقایان را دیدم، دیدم عجب! کارمان  
درآمد. حالا به جای اینکه به یک نفر بیائیم جواب  
بدهیم باید به عده کثیری در این زمینه جواب  
[بدهیم]. جواب هایی که خود آنها دادند هزار تا  
اشکال ایجاد می کند.

راعشا لاصا هک دنیا مرفی م هدمآ اذک ی اقا  
ابنیا “همه رهوگ کی و میدوب طسبنم” انلاوم  
امش تسد! تسینز راگزاس ن آرق ی دیحوتی نام  
تَسَلَّو و نلاف و رذ ملاء هیضه نیا سپ دنکد درد

همه روطچ [!؟تسا هدوب هچ] <sup>1</sup> (ی لب اولاق م کبر ب  
 اولاق) نیا زا دیزو و رمشن آر قرد ایآ!؟ ی لب: دنتفگ  
 !؟ دش وانتسا رکبوبا و رمع ای!؟ دش وانتسا (ی لب  
 !؟ دش وانتسا یقب ای و مادصد و دایز نب اللهدیبع ای  
 همه هب!؟ ددرگی مرب همه هب (ی لب اولاق) مکنیا ای  
 یانعم نیمه نیا بخ!؟ ددرگی مرب مدآ میزند  
 نامه] یرخا قرابع نیا بتسا میدوب طسبم  
 اجنآ بتسا رعش هب نیا ،تسا ن آرقه یآ ن آ [،تسا  
 دوباهنیا و تیوبیر هب و دیحوت هب فارتعا همه  
 رب بالکت و تارثک هب عوجر هب تافلاتخا همه  
 ! ددرگی مرب هدام ملاء نیا هب سفن قلعن و ایند  
 اهنیا و سفن و هدام و ددرگرب هرابود نیمه [رگا]  
 ل اح هب (ی لب اولاق) هئسم نامه هرابود ،دوشب بلس  
 بتسی قابش دوخ

نیا هک دنیا مرفی م ناشیا ،انک ی اقا ی تقو ای  
 نیا «<sup>2</sup> ناکامکن لا و عی شد معن کیم لو الله ناک»  
 یارب نم دنس دنچ! تسیند حیحصش دنتسم لاصا  
 می فرح نینچم هکی امش روطچ ؛ماه دروا نیا  
 حیحصش دنس تیاور نیا دیوگی م و دینز  
 !؟ تسیند

،دینکی من لوبق امش ار تیاور نیا لامح  
 !؟ دینکی م لوبق روطچ ار هغلابا جهنن تیداحا  
 ار ماسلا هیلع اضرماما دیحوت بلاطم ریاس  
 ش دنس مکنیا اب رخا!؟ دیریذپی م امش روطچ  
 !؟ نکدر ار نیا ی ناوتی من هک تسیند تسرد  
 ی فلسفی نابم نیع [تیاور] نیا مکنآ رب هولاع  
 ی اجه بن افرع و دوهش لامح بتسا می مکد و

<sup>1</sup> 1721 هیا (7) فارعا هرود  
<sup>2</sup> 591 ص ،ی حوقفا هب دوش عوجر

در اندی راک دوهش و نافر ع به ا لصا ،ش دوخ  
ی ادج .تسا هئسم نیا رب ق بطنم هکتسا ی تیاور  
تسا لاکشا اهنیا .دوبذی رگید باطم هکنیا زا  
!؟درک دیاب هچ ار نیا

### ش ورس رتکد ت لاکشا ی لصا ی اهر وحم

اگر بنده بیایم به یک قسم از مسئله بپردازم در  
حالی که سایر مسائل لنگ بماند، مثل این است  
که انسان صحبت نکرده است، حرفی نزده است.  
لذا بنا را بر این گذاشتیم که دیگر شروع کنیم و  
وقتی که محوریت اشکال را دیدم، دیدم که به این  
سه قضیه برمیگردد: یکی توحید افعالی و یکی  
مسائل مربوط به علم و بعد هم که بالخصوص  
مسئله مربوط به وحی به این برمیگردد و سایر  
[مواردی که هست].

رطاخه به اهنیا همه هک دنیا مرفی م هدمآ اذکی اقا  
هدنب بذ !بجء .دراد هکتسا ی اهنایفوصد راکفا  
هطوغ مراد راکفا نیا رد تسا لاسد چنپ و تسید  
ام زا ی یاهی جورخ نینچم هکی روطچ مروخی م  
منادی مند !مینک راکنا ار ی حو میباید هک هدماینرد  
هچنآ زا هکلب !مینادب ی رشب مهف باق باطم ار ی حو  
و رکفی تح هکتسا رتلااب مه دینادی م امش هک  
هنایفوصد راکفا رد امرگم !دسری مذمه امشلقع  
هعلاطم ار افرع بلاطم هامت هدنب ؟میتشادند ل غوت  
هامت ،ماهدرک هعلاطم ار اههتشون هامت ،ماهدرک  
همه ،مراد ار همه ی فوصد ریغ و ی فوصل ناسم  
هدنب .ماهدرک هعلاطم هدنب ار [اهنآ] هامت !مدید ار  
ماهدناوخ هیفوصد بتکنم ،فقس ات اجنیا زا  
هدمایند ی راکفا نینچم هکی نم نهذ رد روطچ  
ام ردپ !؟دمایند ی نابطابط هملاء روطچ !؟تسا

لهنيا نافر عزا ناگرزب، دمايند يضاقي اقا، دمايند  
 هك دراد يليلد هچن يا رخا؟! تساه دمايند مادكچيه  
 زاهطقدره رد - اجنا رد متفگ - هك اجره ام  
 نافر رسد رب دوشب ادپل لاکشا ي سمش هموظنم  
 يليلد هچاه فرحن يا رخا؟! ميبوکبارش بوچام  
 !دنکد تبصت سرد مدآ؟! هچي نعي بذا؟ دراد  
 و مدرم و دريگبارارق رخصت دروم ش دوز هذ  
 هکنيا هذ و دندخب ره ره وا به اهي هاگشناد  
 !کين يا . دنکد هفاضا تلاکشمر بر تشيد هر خلااب  
 نيا هك ي اقا نا - ناشيا رگم لاماد : اينان  
 لئاسم بهت بسن ردقچ رگم - دنکي مارت لاکشا  
 ! اقا [درادني علاطا] چيه؟! دراد علاطا هنايفوص  
 ! يقب د سرد ود

### ي نيدى بى اضف رد ن دش دراو ي فتم ريئات برغ

، ددرگي مر بلئاسم زاي رسكيد به نيا بذا  
 علاطا مدع به ، ددرگي مر بلئاسنا تامولعم به  
 لئاسم و رگيد ي اهزيچ و ددرگي مر بلئاسنا  
 ، طيحم . دوشي م هميمض لئاسم نيا هك ي رگيد  
 ! تسارثوم راي سبراي سب اضف

هشيمه هك ي گرزب راي سب تارطخ زاي كي  
 هکنيا زاننتشادي م رذحرب ار همه اقا موحرم  
 رد ن دش دراو دوشن لاتيم رطخ نا به نئاسنا  
 ارش ياضف مدآ ! تسا برغ ي نيدى بى اضف  
 . دنک تنوکسد و تماقا اجنا رد دورب ، دنک ضوع  
 ، دوشي م ضوع تراکفا ي وري م هار نابايخ رد  
 ابلاصا ؛ ي وري م هار نابايخ رد هك نيمه ابلاصا  
 فرحس کچيه ابلاصا ي نزي من فرح مهي سک  
 ابلاصا . تسا مومسم ياضف اضف [اما] ! ي نزي من

ن کاما رد هک ی نژیسکان آ اب اهاجنا رد نژیسکا  
 دنکی م قرف ی داء ن کاما ی تد ای ت سا هک ربتم  
 ناربط و مق لثم ، هواسد نیمه لثم دینک ضرف  
 ش عاشوا ، هشد بارخ هدرخ کی ناربط زاب -  
 ی اهر هشد ، دهشم ، مقلاًثم - ت سا هشد بارخ ی لیخ  
 فرطن آ فرطنیا ، زاریش ، نهفصاً لثم ی داء  
 ی لو درادزار ت ایصوصخ نیا هک ی یاهاج ی تد ای  
 [اجنا رد] ی داء ن املسم مدرم کی هرخلأاب  
 کینیا . دنکی م ریغتاً لصا اضف ، دنکی م ی گذنر  
 امش هک ت سا نیا ت یعقو ی نعید . ت سا ی عقاو زیچ  
 اجنارد هک ی زامد اب دیناوخی م اجنیا رد هک ی زامد  
 دیورب ، هنذ : دبیوگی م لااح . دراد توافقت دیناوخی م  
 دیناوخی م اجنیا هک ی نارق . دنکی م قرف ! دینیب  
 دینیبی م دیناوخب اجنا دیورب - ت سا ت ایآ نامھ -  
 ی ارب نارق هکنیا لثم ؛ دنکی م قرف م هاب نارق  
 . ت سا مومسم اضف ! ت سا هشد لزاند رگید ی کی  
 ، تسیندنب ی یاج هب ش تشپ هک ی درف لااح بخ  
 دوشد تلعد رب دیزم ی نابم هب تبسند و ال هجرگا  
 رد] مدآ تقو کی لااح [!؟ دشدهاوخهچرگید]  
 دنب م ه ش تشپ ی تد ، دوری م [مومسم ی اضف ن آ  
 ناونع هب ار ی لئاسم کی هرخلأاب [اما] تسیند  
 واهب امداد اهنأ ، ت سا هتفریذپ ه عوضوم لوصا  
 ار ت ساود ؛ دنزی م بیهد امداد ، دنزی م رگنلت  
 !هچ و هچ ! ش اب بظاوم !؟ دشدهچن بیب نک عمج  
 لااح . تسیند ریثاتی ب ، دراد م ریثات لباحن ی عدد  
 دورب م فرطن آ زا ، دشاب هتشادند داوسد ی سکرگا  
 همیمض م رگید لئاسم فرطن آ زا و اجنا رد  
 هئاسم کینیا !؟ دیای م رد ب آ زا هچرگید ، دوش  
 . تسیند ی عقوتم ریغو و عقوت فالاخ

این مسئله [اجازه ارشاد] مشکل بود. لذا آنجا آن بنده خدا در [اداره ارشاد] اول طور دیگری بود. بعد آن بنده خدایی که در همان ارشاد بود به من تلفن کرد؛ نیم ساعت با ما چانه زد که آقا تو را به خدا، تو را به پدرت، [اینها را نمی‌شود اینطور چاپ کرد]. گفتم خیلی خب حالا که خیلی [مسأله دارید]، شما آن [مطالبی] را که به نظرتان می‌رسد مشخص بکنید من آنها را عوض می‌کنم. یک جملاتی که تند است و... . هشت مورد را ایشان برای ما فرستادند و ما هم تغییر دادیم و آنها هم پذیرفتند و به این کیفیت در آمد.

### نامز مدرم مهفزا مرکا ربمایپرثا داتساخ ساپوشیوخ

هرخلآاب هکنیا رب تشاد رارصا ناشیا دوخ  
هب دنناوتی مدهکار ی دارفا تیاعر و وّج هظحلام  
دوشب دیاب، دندر ادرب تسد لیامت ن آ زای دوز نیا  
ی لآخار نامهنیک و دقد هک میهاوخی مذام هک متفگ  
کی میهاوخی م طقف ام ... و مینک راکهچ و مینک  
ی فصنم درف ناشیا هکنیا ن آ و میناسر بار هئسم  
هئضق نیا و تسه هئسم نیا! تسینت تواضق رد  
لئسم حرط اب هتبلآ. دوشبن شور دارفا یار ب دیاب  
[ل یلاد اب]! هذ! دنداد هک، راعش و اعدا هذ، ی ملع  
ی خیرا ترظنزا مه، ی فسلفرظنزا مه لیلد، مکحم  
و دوهش ی تح، تیجد ی نابم ریاسرظنزا مه و  
دوشبن شور دیاب همه آهنیا

من در آنجا آوردم؛ گفتم: ایشان می‌گویند:  
«پیغمبری که در آن زمان بوده این متأثر از  
اطلاعات اقوام و قبایل خودش است و به اندازه  
فهم زمان خودش می‌فهمد».

ی‌لاب، لاسد دصراهچ و رازھ زا دعب - :متفگ  
 نیا درگاشد کی هک نم ردپ - مئاق دجسم ربم  
 ی‌اهل ولس نیا زال بق لاسد لهچ، تسه بتکم  
 و نلاف و ی‌زاسد هیشد و نژ امانرب نیا و نیدایند  
 لاسد لهچ هدنب ردپ، دندروا رد هکی ی‌هازیچ نیا  
 :تفگل بق

کی زا هک ی‌زور دیسر دهاوخ بیرقن ع  
 !دندک تسرد ناسنا کی، تسوپ لولسد  
 هدش لزان ش یارب باتک هذ، هدش ی‌حو و ا به هذ  
 .تسا

زا یرایسب و مدینش مدوخ شوگ نیمه اب هدنب  
 ناضمر هام ی‌اهزور زا ی‌کیرد .دندوب مه افقر  
 ی‌م ریسفت دنتشاد لاسد نآ ار سید هروسد ناشیا  
 اذِافِ هَفْطُنْ نَمْ هُنْقَلْذِ اَنَّا نُنْسَدِلِا رِي مَّ وَ اُ: هک دندرک  
 لاق هَقْلْذِ ي سَنَوِ لائِم اَنَّا بَرَضَوِ \* نَبِيْم مَّيْصَد وَ ه  
 اَهْاَشْنَأ ي ذَلَّا اِهْيِيْحِي لُق \* مَّيْمَرِ ي هُو مَطِعَلَّا ي حِي نَمْ  
 نَمْ مَكَل لَعَج ي ذَلَّا \* مَّيْع قَلْذِ لُكِب وَ هُو هَرَم لَوَّ ا  
 سِيَّ وَ ا \* نَوْدِقُوْتُهُمْ مُتْنَأ اذِافِ اَر اَن رِضْدَلَّا رِجْشَلَّا  
 مَّهَلْتُمْ قُلْحِي نَأ ي اَع رِدْقِبِ ضَرَّ لَأَوِ تِ وَ مَّسَلَّا قَلْذِ ي ذَلَّا  
 نَأ اَّي شَد دَارَأ اذِ اُ مَرْمَأ اَمْنِا \* مَّيْلَعَلَّا قَلْخَأ وَ هُو ي اَب  
 لِك تُوَكْلَمْ هَدِيْب ي ذَلَّا نَحْبَسَف \* نُوَكِيْف نَكُ هَل لَوْقِي  
 1) (ن وُعَجْرُتِ هَيْلِاَوِ عِي شَد

بجء، ی‌سید ترصد هبضق رد: دنتفگی م  
 هرخلاب هک، ی‌سید ترصد ناتساد رد! تسیند  
 اب بیرقن ع! [تسیند بجء] هتشاد رد امد  
 امش هک دیسر دهاوخ [ی‌یاج هب] رشب ی‌ژولونکت  
 زا ی‌تد، تسوپ کی لولسد کی زا هک دید دهاوخ  
 دندکی م تسرد ناسنا کی تسوپ کی لولسد کی

رگید نیا هک، دنکی می لئاسم هچ زاتیا کدنیا و  
«!دنامب»

هک یبش کی دعبی لو دنتفگن اجنآ ناشیا هتبا  
حرطم ثحب نیمه، میدوبی یاج کی رد مهابام  
ملاء رارسای ارب دنتفگی لئاسم ناشیا لاصا و دش  
هک؛ تسا هدنک جیگ هک دوجو رارسا و تقلخ  
بشن آما لاصا. تسا هتسویپ مهباهنیا هنوگچ  
مادم مهنآ. میدینش ناشیا زای بیجعی اهزیچ  
دیهاوخ لاد، دید دیهاوخ لاد» :دنداد هلاحا  
«!دید»

نیا :متفگ! امر فب، میدید ام متفگ [باتک نآ رد]  
ثیدحو و باتک هذ، تسا هدمآ و اهبی حو هذ هک اقا  
قداص ماما بتکم درگاش کی! همئال ثم و نلافو  
،تسرد [درگاش کی اما]. تسا هدوب ماسلا هیلع  
ار مدرم دهاوخب هکی درگاش هذ! کاک درگاش هذ  
یزیچ چیه درگاش نآ! هذ، دنک توعد دوخ هب  
لهس هک لاس داتشه رگا! چیه، دیای مذ شریگ  
نُعرفت رب مامت دنکب رمع مهل لاس دستشه، تسا  
!دش دهاوخن مک هک دش دهاوخن هوزفاش تیناناً ربو  
!هذوا

**ماسلا هیلع قداص ماما ی درگاش تقیقح**  
اپ هک ماسلا هیلع قداص ماما تسرد درگاش  
دیوگی و ا هک ار هچره، درانگب وای یاپی یاج  
﴿ **مَدَّ لَا تَمُودَ نَوْفَاحِي لَآوٍ** ﴾ دهدب شوگ. فقط بهدنبال  
این باشد که ببیند امام معصوم چه گفته است و  
بس، تمام شد! نتیجه اش هم همین است؛ نتیجه اش  
هم این است که ما می بینیم و مطالبی [که از ایشان

می‌شنویم]. چشمش باز می‌شود، مسائل آینده و چیزهای دیگری را می‌بینید که هر کسی از دوستان ما از آنچه را که از ایشان شنیده یک انبان دارد. خود بنده، کاغذهایی که من از ایشان نسبت به مسائل مختلف و غیبات و اینها شنیدم به سقف می‌رسد، منتهی ایشان اهل کتمان بوده و به هر کسی این مسائل را نمی‌گفته است!

سرد فرصت با بنده که ماه‌در و آ مه اجناً اقامتاً به‌بقارم و می‌کولسد بیزهت و تیرت با به‌کلب، ن‌دناوخ ادیپ علاطا دناوتی م‌ه‌ک‌دسری می‌یا جن یا به‌ن‌اسنا می‌می‌نابم و ق‌یاقد هم‌هر ب، دنک ادیپ فارشا، دنک دشاب ع‌لطم دناوت

ی‌رسد کی طقف! بن‌ت‌روصنیا زاریغ رد  
م‌ینیبی م‌میراد [ار ش‌ه‌جیتند] ه‌ک‌ت‌سا ی‌تایظفد  
می‌ب‌ه‌فرد نیا و دنکی م‌م‌هرسد ار ی‌تایظفد  
ه‌ک‌دوشی م‌رداصد م‌ه‌ی‌وتف‌ر‌گید ه‌کی‌یا جات‌دور  
می‌رهوشد ی‌هن‌اب ی‌ت‌د‌رهوشد ه‌زاجا ن‌ودب‌ن‌ز  
ن‌آ‌ب‌ذ! ه‌ب‌ه‌ب! دورب‌د‌جسم ه‌ب‌ن‌امز نیا رد دناوت  
می‌اجنیا ه‌ب‌ار راک، ه‌یضق ن‌آ‌ن‌ودب‌ت‌ایظفد  
ت‌سا م‌ار‌د‌رهوشد ه‌زاجا ن‌ودب‌ه‌ک‌ن‌ز ه‌ک‌دناسر  
د‌جاسم ن‌امز نیا رد نوچ، دیاید ن‌ورید ل‌زنم‌زا  
ر‌پ‌ه‌چ‌زا د‌جاسم! [دیاید ت‌سا زیاج] دوشد ر‌پ‌دیاب  
!؟ دوشد ر‌پ‌الله ل‌زنا ام‌فلاخ م‌ک‌د‌زا!؟ دوشد  
! دوشد ه‌ک‌دوشی می‌لاخ؟ ت‌سا نیا ی‌ار‌ب‌د‌جاسم  
ه‌ک‌ت‌سا نیا ی‌ار‌ب‌د‌جسم!؟ ت‌سیچ ی‌ار‌ب‌د‌جسم  
نَمَ لِلّٰهِ اَدِجَسَمَ رُمَعِي اَمَّنِ اللّٰهِ لَزْنًا اَمَهْلًا لَزْنًا اَمَ >  
ن‌امیا می‌نعید ادخ ه‌ب‌ن‌امیا.<sup>1</sup>) رِخْلًا اَمَوِيَّ اَوِ لِلّٰهِ اَبِنَ مَاءِ

181 ه‌یا (9) ه‌بوت‌ه‌روسد

هبنامیا هذ الله لزنا ام هبنامیا ،الله ماکحا هب  
قداص ماما تیاور قبط !الله لزنا ام فلاخ  
زار هوشد هزاجا فلاخر بهکی نزن آ ،ملاسلایله  
اتدنکی متنظار واکئلام ،دیاید نورید لزنا  
می [هزات<sup>۱</sup>! درگرب لزنا ام هرابود هکی تقو  
رپ دجسم ،دورب دیاب دنکب مه عنم رگا [دنیوگ  
!؟ دوشب رپ دجسم [هک هچی نعید] ؟! دوشد

؟نر ریزو ؟دوشمی هچی نر ریزو :ذیملت

لئاسم رد ام ادخور وت برگید لاماد :داتسا  
[میرادی لئاسم] نامدوخ ،[دینکذ دراوی ساید  
؟منکی مضرعی عرش :ذیملت

ظیغ مه ار شنیع نیچمه ،عی عرش :داتسا  
،تسا رتباو مه درم ادهد زالا صا هک دندرک  
امش و نم یارب رگید !ندرک [تکرشد] و ندمآ  
نارگید یارب دیاب لاماد ؛تسا نشور ایاضق هک  
دوشب هیجوت

اجک زالا لئاسم نیا ؟دیای مرد اجک زالا هنیایا  
؟تسا روطنیا ارچه ایضق نیا ؟دیای مرد  
قداص ماما درگاشد ام هکنیار طاخه نوچه  
!میرادنی خوش !میرادنی مه یخوش !اقآ میتسیند  
،میجنسی مه رهاظ میجنسی مه طیسب طقف ار لئاسم  
.میهدی میوتف ،میهدی مه رظن مییای مه نامدوخ زالا  
ایا !بجع .مینکی مه [حرطم] مییای مه روطنیا  
؟تسا روطنیا هئسم ؟تسا نیا هئیسق

زاوج ،بنیز ترضدی ناوخ هبطخ زالا ایآ

؟دوشمی تباث عامتجا رد نر روضد

[خاک] رد بنیز ترضد هک دنیوگی مه دنیای مه  
مدرمی ولج و درکی نارنخس دیزید و دایز نبا

<sup>۱</sup>506 ص ،5 ج ،عی فاکلا هب دشد عوجر

[عامتجا رد نز روضد سږپ] درک ی نارنخس  
بنیز ترضح: دومرفی مام ردپ! دراذل اکشا  
دنچ لاسد تصشد نیا رد دود ش نسل لاسد تصشد  
رد اهدرم ی ولج دما هک میراد خیرات رد دروم  
فرح اهدرم اب [رگید ی اهاج] و هئیدم دجسم  
«دندیسچ دایز نبا و دیزید هاگر اب هب طقف!؟ دز

هک دنربید دنرادرب ی روطنیا ار ارسا هک ی تقو  
تسیند مه ی سک چیه و دننکی م هاگن دنراد همه  
؟دنزب فرح اجنیا دیاب ی سک هچ بخ! دنزب فرح  
همه ی وریا، دنزب فرح دنوش دنلب دیابن اشیا بخ  
رد ایای ی لو دنک اوسر ار همه؛ دربید درادرب ار  
و زارف مامت اب بنیز ترضح رمع تدم مامت  
غارسی سک دروم کیدی عامتجال ناسم ی اهبیشند  
دیاید و دشاب هتشانگ هسلج اهدرم ی ارب هک دراد  
وربا ریز و دنک شیارا مه ش دود و دنک هاگن  
فرح مدرم ی ارب دعب و دنک باخرس و درادرب  
هب دننک ش هاگن ی روطنیمه اهنیشد مه دعب، دنزب  
!؟ هب هب

نید!؟ تسا هدود ی لناسم نینچم هکی ایای  
ار ناممسا مه نامدود. دنتفرگی زاب هب ار ربمغیپ  
!؟ تسا نیا تعیرشد ایای! میاهتشانگ غلبم

هوسا؟ تسا ی سک هچ نارود نیا رد ام هوسا  
،تسا داجسد ماما، تسا بنیز ترضح ام  
قداصد ماما، تسا ربمغیپ، تسا نینمؤملاریم  
!تسا

رب هجسرگا: دومرف هک تسا ربمغیپ ام هوسا  
هجسد درم رب نز متفگی م دود زیاج ادخ زاریغ

هک نارگید ملاک ای ت سا ربمغیب ملاک نیا؛<sup>1</sup> «دنک  
 رپ ار دجاسم و دیاید دیاب مه رهوشد عنم ابی تح  
 !تملظ زا رپ، ترودک زا رپ؟! دنک هچ زا رپ؟! دنک  
 دیاید رهوشد هژاجا نود بن ز هکی دجسم ن آرد  
 دجسم ن آرد رگید ایآ، دیاید رهوشد عنم اب و  
 ادیپ روضح] هکئلام ایآ؟! دوشی م ادیپ تیناروند  
 ناطیشد رگید دجسم ن آرد، اقا ریخند [!؟ دنکی م  
 رگید؛ دنزی م فر حد راد و گدندب تشپ زا هک ت سا  
 هک ت سا یی اجنآ رد نامحر! درادن اجنآ نامحر  
 دوشد لمء ادخل و سرت نسق فورب

هعیشد راعشد، هیموید تاو لصد قیرفتد ایآ  
 ؟ت سا

یکی از دوستانی که الآن در همین جا در همین  
 مجلس هست، خود ایشان می گفت وقتی که در  
 یک جلسه ای بودند در منزل یکی از مراجع و  
 این حرف ها که فوت کرده است؛ آقای مرجع  
 - بعد از نود سال - ایشان می فرمودند: «گرچه  
 تفریق صلوات، مطابق با سنت رسول خداست  
 و لکن چون الآن این [جمع بین الصلاتین] به  
 شعار شیعه تبدیل شده است ما باید صلوات را  
 مُفَرَّقاً نخوانیم، باید جمع بخوانیم تا این شعار شیعه  
 محفوظ بشود!» گفتم بهبه! دست شما درد نکند.  
 آیا برخلاف سنت رسول خدا شیعه باید شعار  
 بدهد؟! خاک بر سر شیعه که روزی برسد و  
 برخلاف دستور امام صادق [کاری انجام بدهد].  
 ببینید کار مرجعیت ما به کجا دارد می رود؟! آقا  
 این مسائل هست! ما به دستور امام صادق باید

<sup>1</sup> دُجْسِيًّا اسَانًا اَثِيَارًا اَنَا اَللّٰهُ لَوْ سَرَّ اَيُّ اَوْلَاقِفٍ ... : 508 ص، 5 ج، بی فاکلا  
 تُزْمَلًا دَحَلًا دُجْسِيًّا اِدْحًا تُزْمًا وَاَللّٰهُ لَوْ سَرَّ لَاقِفٍ. بَضْعِلًا مُهْضَعَبًا  
 «اهجوز ل دجست ن آهز ملاً

عمل بکنیم یا اینکه شعار شیعه را نگه داریم؟  
شیعه کیست؟! آن شیعه، شیره است نه شیعه که  
بلند شود بیاید [خلاف سنت رسول الله کاری  
بکند]

## تاولد قیرفت رد نستلها رظن تحص

هک، هبعک یولج، هکم رد نّستلها اب هذنب دوخ  
قیرفت هئسم نیمه، مدرکی م تبحص اهنا اب  
قد اجنیا رد هک متفگ ناشیا هب. متفگ ار تاولد  
:دیوگی مذق داصد ماما! میرادنی خوشد. تسامش اب  
ی تسه هعیش و تنوچ؛ نک راکنا دوخید ایید! هذ هذ  
هذ. ی نکب ی لاذ ار اج ادابم! ی تفایید هتسد زا ادابم  
ببوکب و ایید

ادخل و سر هک تسا تسرد، تساج حصد متفگ  
زامن حاحص حیر صدق بطنی تدت اقوا زا ی ضعبرد  
عامتجا ی لئاسم رطاخه اب ار اشء و برغم  
ی لء لایهست و دابعلا ی لء انم، رفسرد؛ دندناوخی م  
نیفلکما؛ با همدیگر، جمع می خواندند لذا در سفر  
اشکال ندارد، ولی اصل و اساس سنت بر این بوده  
است [که جدا خوانده بشود].

زاب مه تقو زا رترید اشء زامن دنناوخی تد  
ناسنا هک ار برغم زامن لآ ی نعید. تسا بحتسم  
زا ی تد میراد تیاور ی ضعبرد، دنناوخی م اج هب  
؛ تسا رتهب ی تد میناوخب رترید مه ش دوخ تقو  
رتهب درنگی م هک مه میند و تعاس کی نامه زا  
دزادنیب ریخات هب زاب ناسنا ی رادقم کی هک تسا  
ی هنتم. تسا امش اب قد، ریخذ متفگ [باحیر صد]  
ی م ام، تسال طاب [ن دنناوخی م مج] دیوگی م امش  
ن کیلو؛ میئوگی م ار نیا ام، تسینل طاب، هذ مییوگ  
تسا فلاخر بن لآ

ام رگم!؟ ارچ!؟ دشاد فصنم ناسنا دیابن ارچ  
هعیش یارب ام لد!؟ میتسه شآ زا رتغاد مساک  
نامز ماما رگا!؟ نامز ماما لد ای دزوسی مرتشید  
می مهچ درکی متبحص اهنا اب و دوب هدنب یاجه  
مکنیا ریختفگی؟ تفگی مهچ ترصد؟ تفگ  
نیمه، تساتسرد مینکی مام

ناتدوخ کرادم قبط دیور باقا دیوگی مرتفن آ  
هب ای تساتسرد ن دناوخم مجه بار زامن دینیب  
؟ مینکی مموکمه ار ماهی نسا م روطچ [؟ قیرفت  
کرادم قبط دیور بهک مینکی مناشموکمه رگم  
لضفا رکبوا ربی لع رگا هک دینک هاگن ناتدوخ  
یبی لع رب رکبوا رگا و [دیور بی لع لابند]، دوب  
رکبوا لابند ممام دیور رب رکبوا لابند دوب لضا  
یروطنیا اهنا اب ام! رگید میراد لوبق! میوری  
! رگید مینکی متحب

هچ، تشون هک یریدغلا ینیما هملاء موحر م  
ننستلها کرادم زا ار همه!؟ تشون یزیچ  
باتکرد. تسان اتدوخ یاهباتک اقا: تفگ؛ دروا  
مکنیا بخ. دینک هاگن دیور بتسان اتدوخ یاه  
نیمه یارب؟ تسیچ یارب دندنام [باوج رد]  
بتکزارگا، دوبذروطنیا رگا لاوا دندنام هکتسا  
باتکزامش دنتفگی [دندروآی منزل یلد] ناشدوخ  
،تسا دوخید، درادن هدیاف، دیاهدرواینل یلد ام یاه  
نیا ام یاهباتک تیجد هادا، تسا دنتسم ریغ  
هیجطابولسم ام دراوم نیا رد رگید بخ. تسا  
نیا یارب اهنا یاهباتک دوخزا! هناما. میدشی  
میروآی [ل یلد] هیضه

تعامج بانج دنیوگب دنیا یهنا رگا لامح  
ار ناتدوخ امش هکی هورگ و دارفا بانج! هعیش

دوخ رد ایا! دینادی م قیلاخ رتر ب ایند هُمه رد  
تا اولص نید قیرفت دیاب هک تسیند امش ثیداحا  
باوج هچ یئزج هئسم کی نیمه رد ام؟ درک  
!؟ میده ب میراد

!تسا هدش راعش لاماد: میوگی م

!هلماعم رس میدما لاماد! بخرایسب: دنیوگی م  
راعش نوچ هکنیای ارب دیهدی م هزاجا امش سپ  
میوگی م مه ام، درادن لاکشا تسا هدش هعیش  
دنتفریند [مدرم و] هدش هفیلخ هدمآ رکبوبا نوچ  
ی م هچ تقونآ. مینزب رانک ار یلع دیاب سپ  
میای م! ردارب اکاک، باسد باسد!؟ دییامرف  
!رگید دیداد هزاجا امش! مینکی م هلماعم مهاپ  
دوشی م ادخلوسر تنس فلاخر ب دیداد هزاجا  
میوگی م مه ام، دناوخ اعمج و اعمتجم ار اهزامن  
ار نیا ام؛ میتشاذگ ناممشچ یور و میدرک لوبق  
لاماد میوگی م مه ام دنیوگی م اهی نس. میرینپی م  
هدش راعش نوچ هئلائی اقلخ و نیخیش زاتعباتم  
بصن و حیرصت فلاخر ب مینادی م هچرگ، تسا  
و مینکی م لمع ام نکیلو تسا هدوب ادخلوسر  
هبنیا! دیریگب دیناوتی منزل اکشا چیه هعیش یامش  
!ردنآ

رطاخه بهنیا! میاهداتفا ترپ ام ردقچ دینیب  
هقف زام هک تسا نیا رطاخه بهنیا؟ تسیچ  
هدیمهفندی زیچ تایاور زام! میاهدیمهفندی زیچ  
تقیقد زام، میاهدیمهفندی قیاصد ماما زام! میا  
رطاخه همه بهنیا! ماهدیرواینرد رسندی زیچ نید  
تسا هئسم نیا

**نیفلاخم اب همنآ جاجتدا تیفیک**

ه ب تبسن ش فیلکت هک دنابد دیاب هعیش کی

هابتشا در اوم می‌ضعب رد؛ ت سا و حذ ه چه بدل ئاسم  
هدر کذ هابتشا در اوم می‌ضعب رد در یذپد دیاب هدر ک  
نیا! دشاب، دشاب دهاوخی م هچر ه؛ دنک عافد دیاب  
هدر ک هکی هابتشا ربار برد [ن اسنا هک در ادنل یلد  
[دنک هجوت

ما در مورد کیفیت احتجاجات ائمه با مخالفین  
یک هم‌چنین روشی را می‌دیدیم. در بعضی موارد  
هم می‌فرمودند: اینجا مطلب شما درست است،  
اینجا مطلب شما غلط است، اینجا این‌طور است،  
اینجا این‌طور [نیست]. چرا؟ چون ائمه میزانشان  
حق بود و مخاطبشان خدا بود! دیگر در آن جایی  
که خدا مخاطب انسان باشد، نه عمر و ابوبکری  
در آنجا راه دارد نه سایر افراد. در آنجا فقط  
خداست؛ خدا می‌گوید حق را بگو! حتی اگر  
ابوبکر هم آمده کاری را انجام نداده، نگو کرده  
است! بگویی کرده است، کار حرام انجام داده‌ای!  
ابوبکر است، مخالف است، معاند است، یزید  
است، هر که می‌خواهد باشد. یزید است، یزید پسر  
پیغمبر را به قتل رسانده است، خدا پدرش را هم  
در می‌آورد و چه و چه ولی حرام است که ما  
بگوییم یزید فلان حرف را زد؛ این حرام است!  
چرا؟ چون یزید می‌گوید من که نگفتم، من پسر  
پیغمبر را کشتم، بالاترین جنایت را انجام دادم  
ولی این حرف را نزد من! چرا می‌گویی زده‌ام؟!  
در وجدانش ما را محکوم می‌کند.

و شیعه امام صادق را کسی نمی‌تواند محکوم  
کند! در هیچ مرتبه‌ای نمی‌تواند محکوم کند! شیعه  
امام صادق نقطه ضعف ندارد! بفرما صریح. نه،  
یزید این را نگفته است. آن کار را کرده است، آن

غلط را کرده است، آن زنا را کرده است، آن قمار را کرده است، آن شطرنج را باخته است، سگ باز است، میمون باز است، همه چیز هست، فلان باز هست، از این «باز» هر چه «باز» بگوئید این دارد، ولی این حرف را نزده است، نباید گفت زده است! بگویی زده است آنجا می‌آیی در صف مقابل [حق قرار می‌گیری]، با امام صادق فاصله گرفته‌ای! اما امام صادق می‌گوید همیشه پیش من باش، از من فاصله نگیر! می‌خواهی راجع به پیغمبر حرف بزنی در کنار من باش! چیزی را که پیغمبر نگفته بگو گفته است به‌خاطر من! [این درست نیست].

## رؤس دیاوف باورد تایاور لعد تیاكد ن آرق

هبع جار دوب هتشون باتک دوب هدمآرد اقا ن آ  
کد! ن لاف هروس دئاوف، ن لاف هروس دئاوف، ن آرق  
زا یکی. مدوب هدید ییاجردنم، دوب هتشون ی باتک  
شپی ی تدم، ماهدنوخآ نیمه زا یکی، دارفا نیمه  
تسا هدوب شپیل اسد تسیود دودحاً ابیرقت

دوب هتفگ دوب هدمآ فورعم یاملعزا یکی دعب  
رابخانیا!؟! [ی اهدرو آجکزا] ی تشون وت هکنیا اقا  
می هچ دناوخب سپ هروس هکی سک!؟ میدیدن ام  
ادخ [لاثم] دناوخب ار هر قب هروس هکی سک، دوش  
ار اسن هروس هکی سک، هدی م واهب هر قب اتهد  
ات تصش و اجنیا اسن شش ادخ [لاثم] دناوخب  
هتشادرب اهزیچنیا زا -! هدی م واهب اجنآ اسن  
دوب هتشون ماهروسنیا یار بدوب

ادیپ میاهدناوخب ار تایاورنیا مهامرخآ: تفگ  
مکن اشلیامت ن آرق هب مدرم مدیدنم: تفگ! میدرکن

زا مرادرب متفگ تسا هدش مک ناشلیم ،تسا هدش  
دایز ن آرقه ب مدرم لیم هک منک تسرد تایاور نیا  
هک تسا طوبرم هچ و ته ب ،ق محارخا !هه ب .دوش  
دایز ای تسا مک ن آرقن دناوخه ب ناشلیم مدرم

ناسنا رکف زرط نیا تقون آ؟! تسیچ اهنیا  
دصقم هب ن دیسر یارب هک دناسری م اجنیا هب ار  
زورید هک ی زیچ نیا !دنک هیجوت اری غورد ره  
دوری م دعب فرط [هک دوب نیا] متفگ زوریر پ ای  
پا ات رسد و ال کیه همه لاصا دوری م دوری م  
رکفتن آ و مارم ن آ و زتن آ ی نعید ،دوشی م غورد  
ار ش دوجو همه و [دیای م ناسنا رد مکم مکم  
ماما رد ادر ف ،تسا ن آرق رد زورما [دریگی م  
سپ ،تسا ن لاف رد منادی من ادر فس پ ،تسا نامز  
ی م لااب] بتارم مادم !تسا ن لاف ی اقا رد ادر ف  
تمارک ایب رگید !رگید دسری م [اجنیا هب و دور  
و وگب غورد و نک تسرد فرح ،نک تسرد  
ار ش فصد دوشی م هتفگ هک ی بلاطم ،نکب ل عج  
رگیدمه هب تسا بوخ هک ی یاهنا نکب روسناس  
کی ات مینکب تسرد و نک ی لام تسام و نابسچب  
ار ش مسا مه دعب [میهدب هئارا] هدرک کزب هُر هچ  
نامه ،رکف زرط نامه نیا !میرانگی م ماسا  
تسا شور نامه و هرید

،ی داد ماجنا تسرد :دیامرفی م قداص ماما  
ی یوگب ی یایب ی وشد دنلب دیاب ی درک اطرخ ؛تسرد  
!ی تخاب ی یوگن !تفر و دش مامت ؛مدرک اطرخ نم  
طوبرم تدرج ردپ هب هن ،تسا طوبرم و ته ب هن  
دوشی م هچ اجنیا رد هک تسا

**فاصنا و تقادص مدع هجیت ،ی زیرگنید**

!دراد بحاص کلام همه و تکلم نیا

ریبده؛ دنکی م هاگن دراد، تسانی د م ه ش بحاص  
 قداص دیوگی م وا، شاد تسار دیوگی م وا. دراد  
 فاص، شاد تسرد مدرم باد دیوگی م وا، شاد  
 ؟ میوگی م هچام. دیوگی م دراد [اراهنیا] وا؛ شاد  
 دوشی مدهک تسانیا رب حلاص میوگی م ام  
 !تسانیا رب حلاص؛ دود فافش، دود فاص  
 نیا یرگید روط دوشی مدهک تسانیا رب حلاص  
 !حلاص !تسانیا رب حلاص !دود روطن آ، روط  
 نامه [هجیتن] نیا ایآ !تسانیا رب حلاص !حلاص  
 میدرک تسرد تیاور هک «تسانیا رب حلاص»  
 نیا رب حلاص» نامه !؟ دنناوخب ن آرق مدرم هک  
 تسانیا رب حلاص [میوگی م] م ه ام !؟ «تسا  
 هدش ماجنا راکن آ؛ دوشن هتفگن آ، دوشب هتفگن نیا  
 ار هدش ماجنا راکن آ، تساهدش ماجنا میوگب ار  
 !رگید تسانیا رب حلاص. تساهدش میوگب

ی م م مدرم !دنتسین رخ هک مدرم ناج اقا  
 هکنیا مود !کی، ی دیسر هجیتن هب امش هن !دنهف  
 هلسم هر خلااب. تساهتفر تسد زال ناسم ریاس  
 هنامز هرود نیا رد ی اهلسم. دنای مزی فخم یا  
 هب؛ دیدیسر بلطم هب امش هن. دنای مزی فخم  
 راک] ده اوخب هک تسین ی بلطم هیضه هکنیا رطاخ  
 مدرم هک ی تقو فرطن آ زا و دنکب تسرد [ار  
 روط دعب و هود یرگید روط بلطم هک دننید  
 ی م نید زانامیا رگید تساهدش هئارا یرگید  
 ی م نید زاناهرواب، دوری م نید زاناقتهعا، دور  
 هب تقون آ؛ دوری م نید زاناقاص هبرواب، دور  
 روطنیمه، دیای م رگید ل ناسم و اهزیچ شیاچ  
 دوشی م دراوی یاضف رد ناسنا هکنیا ات دیای م ولج  
 درادن دوجو ی اهزور چیه اضف ن آ رد رگید هک

## کولسد و ریسرد یرلاسه تسیاشد هاگیاج

دعبام هک ی مهمت لاکشا و لئاسم ائلمج زا  
نیمه میتشاد دروخر بن آ اقا مو حرم نامز زا  
هک ی در ف دیاب ار چه هک دوب ایضاً نیمه! دوب هتکن  
- هچره - تسهش دوز به صاخذ تیصخش ی اراد  
تیعقوم کی و صوصخم تیصخش کی ی اجرد  
ی اجرد ی سکره!؟ دریگدر ار قرگید صوصخم  
رد ی سکره؛ میتسه مه همه رکونام، ش دوز  
!ش دوز ی اج

ی لور ه ی یوگی و ی یایم ی اراد هک و ترخا  
و تر یصد و ذوفذ و تردق دیاید دعب هک ی ا  
رخا! تسال بق ی لوزا رتشیب واهعد و تیوربخ  
ی اراد ی سکه هچ ی ار پ ار نیا، لهاج ناسنا  
!؟ نکب تباث ار ی زیچه هچ ی هاوخی م!؟ ی یوگ  
نیا هجیتد!؟ دوشی م هچ فرح نیا هجیتد بخ  
میآید میوش دنلب میوگی م هذب هک دوشی م نیا فرح  
ی م دنلب] ادص و رسد؟ تساهدوبند ای هدوب هک مینیب  
هچ ی نلاف ی او، تسانمشد ی نلاف ی او [هک دوش  
داجیا فالتا ی او، تسارگشاشتا ی او، دنکی م  
!دنکی م

ن آرق هک دنیوگی م دنیای م دنوشی م دنلب ی تقو  
!؟ تسیچه دنبل معلا س کع، تساجنیا رد قطان  
ام میوگی م میایم هک تسانیا هذب ل معلا س کع  
دنکب همجرت دنتسناوت رگا مینکی م زاب ار ن آرق  
ی م قطان ن آرق ار ناشمسا هذب - همجرت طقف -  
هدما ناشیا ی او [دنیوگی م تقون آ]! مرادگ  
!دنکی م لالاخا دراد ی او، تساهدرکشاشتا  
ی اجک رخا!؟ ار چه!؟ تفگ غورد دیاب ار چه  
غورد به ل سوت م ام هک دراد داریا ن تفگ تسار

مکام زای زیچه چه، مییوگد تسار بذ؟! میوشد  
، میتسه نیمه ام اقا هک [مییوگد تسار]؟! دوشی م  
، تسا نیمه امی ماعتی فرظ، تسا نیمه ام هعد  
تسا نیمه بلاطم رب ام فارشا

زار تشید ام هک مییوگد مدرم هب میئاید دیاب ار چه  
و میتشاد لئاسم رب فارشا و علاطا اقا موحر م  
می هدنب هک تسا نیاش اهجیتت بذ؟! ار چه! میراد  
! دش هامت [چیه]؟ تسیچ نیاش اقا هک مناشنی میا  
غورد ده اوخب هک درادن لیلد مدآ؟! ار چه بذ  
دیوگد

نیاش رد اقا: هک متفگی یادخ هُدنْب کی هب مدما نم  
نیاش: دیوگی م؟ دیهدی م رظن ه چه امش ار هئسم  
تسا

تسا هدوب روط نیاش، نیاش: متفگ

بذ رایسب! بجء [تفگ]

!؟ دش ه چه اهفرح نآ سپ!! نیمه: متفگ  
لأقا! دیسرن مه هیناث جنپ هب هک [امش باوج] نیاش  
نیاش: مینکشوخ ار ناملد دیدادی م شک هدرُخ کی  
ار اهفرح نیاش ار چه. دیسرن هیناث جنپ هب هک هئسم  
!؟ مهفی م اقا زار تهبد نم هک دینزی م دیراد امش  
!؟ تسا هدوب ه چه اللهو میدادی مذ [هک ام]

**نایرج ابی نارهط اللهیاً موحر م دروخر ب**

**هملء موحر مزا دعبی فارحنا**

تسا ی اهئسم ی نعید، تسه اجهمه هیضق نیاش  
! تسه هئسم نیاش تساس فنردن اسنا ی تقوات هک  
یاری تیصخش کی هکنیا اب. اجنآ هدمآ فرط  
درادل اکشا ه چه اقا هلب: هک دیوگی م. تساش دوخ  
!؟ دشابند ار چه! دشابق طان آر قرفذ کی هک

ی انعم امش: متفگ! بذ رایسب، بجء: متفگ

دنام [باو جرد]؟! تسیچ دینادی م ار قطان آرق  
وت هب ی نادى مزرگا وگب نم هب ی نادى م رگا متفگ  
تفگ ی زیچ چیه - میدوب نانب ر د - میوگب

هک مینادی م قطان آرق ار یدرف ن آ م متفگ  
و! دشاب هتشاد علاطا ن آرق ن طب داتفه رب دناوتب  
هدنب هذ! تسا ماسلا هیلع نامز ماما طقف مهن لآ  
ات متفگ؟! دش ت سرد! مینادی م هذ هذ! هذ ریغ هذ  
ی نینمؤ ماریما ن آ هک ی سک!؟! دش نشور ش اجنیا  
ریتاب [ار ماهن آرق ن آ] م قطان آرق ن م هک تفگ هک  
،دوبذت ایآ همجرت رب علاطا ش روظنم وا ،دینزب  
دناوخب ار تایا ن آ دوب دل م هذ دو عسم نب اللهدبع  
ن طب ن آ ن م ی نعید ،دینزب تفگ هک ی قطان آرق ن آ  
کی طقف ن م نودب ن آرق ن آ و تسا ن م هب ن آرق  
تسا بکرم تشم

داتفه رب هک دنیوگی م ن آ هب قطان آرق :متفگ  
فرد!؟! ت سرد دشاب هتشاد علاطا ،تایا ن طب  
!؟ میرادن

هذ :تفگ

،ات هس م ی ولج مروآی م ار ناشیا ن م :متفگ  
ن م دنک همجرت ت سناوت رگا ،دشابن م هرگید ی سک  
!میوگی م قطان آرق وا هب

تس ،مداد ش حف ،مدز فالاخ فرد ن م بخ  
؟مدرک راکهچ ،مدرک

نفلت دوری م ش اناخ هب هسلج نیا ز ناشیا  
ناشیا دینادب رگا اقا [ :دیوگی م و ]... هب دنکی م  
ی اهنتف هچ دینادب رگا ،دیوگی م هچ امش رستشپ  
[دنکی م ت سرد دراد]

هچ ن م رگم!؟! متفگ هچ ن م رگم اقا! بجد  
،تسا قطان آرق ی یوگی م امش رگا متفگ!؟! متفگ

بذ. دشابذ مهرگیدی سک، وا، امشد، نم! الله مسبد  
 میحرلا ن محرلا الله مسبد زالا صا. مسرپی م نم  
 :میوگی م ن محرلا الله مسبد فاصد. مینکی م عورش  
 فذد دیاب، تسا هدش فذد اجنیا رد ارچ مسبد فالأ  
 رد ارچ. منکی م یبدا ثحب کی؟ هذ ای دوشب  
 ؟تسیند اجنیا رد ارچ تسه دراوم یضعب  
 ؟تسیچ هدش فذد اجنیا رد مکنیا تیصوصذ  
 دش مامت نیمه؟ دبسچب «مسا» هب دیاب ارچ «ءاب»  
 ماقم و «میحر» ابش قرفو «ن محرلا» هب! تفر و  
 ، [مسرپی مذ] چیه لاصا صا ذ ماقم و تیعماج  
 رگید! تسا مامت رگید هیضة! فاصد نیمه [طقف]  
 ؟دنزب فرطن آ فرطن یا مدآ ارچ. میرادنل کشم  
 :م تفگ. درک ماگزام هبر وطن نیمه صا ذ در فن آ  
 کی رخآ، هدب ی شحف کی، ن زب ی فرح کی اقا  
 بذ! نم ی اعدا و نم فرح دنیا بذ! وگب ی زیچ  
 رگا اقا [هک تفرگ سامت]!؟ دش هچ هجیتت؟ دش هچ  
 !بجء. دنکی م هچ دینادب

## ءایلوا زا دعب فارحنا ی خیرات ی اهنومذ ی هلا

همین مسئله را می بینیم که در طول تاریخ  
 هست؛ همیشه بوده؛ همیشه افراد در مواجهه [با  
 حق اینطور بوده اند]. ما باید مواظب باشیم، ما  
 باید مواظب باشیم که خطر ما را نگیرد! اینها  
 برای ماست نه تعییب دیگران. ان شاء الله خدا همه  
 را هدایت کند و دستشان را بگیرد. ولی انسان این  
 مسائل را که می بیند واقعاً می ترسد! چه کسانی  
 این مطالب را درست کردند؟! کسانی که سال های  
 سال پیش همین بزرگان بودند! همین ها پیش  
 بزرگان بودند؛ همین ها وقتی که مشهد می آمدند

از مرحوم آقا وقت خاص می گرفتند و بنده شاهد  
 یک ساعت، یک ساعت می نشستند حرف  
 می زدند. همین ها وقتی که آقا صحبت می کردند  
 اشک مثل ناودان از چشم هایشان همین طور پایین  
 می آمد و بنده برای اینها چایی می بردم. همین ها!  
 خب این خیلی قضیه [مهم] است! مسئله مهمی  
 است که انسان - در کنار ایشان که هیچ - در کنار  
 پیغمبر بودند [ولی باز هم منحرف شدند]! حالا  
 پدر ما به جای خود، چرا ما راه دور برویم، کنار  
 پیغمبر بودند، فردا می آیند انکار می کنند.

### کلام نب سنا تیاکد

دیوگی م نینمؤطار یما! کلام نب سنا نامھ  
 ؟ داتفین قافتا وت و نم نید ایضق ن آ ، زور ن آ  
 ار نم هظفاد ماهدش ریپ ی لع ای [تفگ]  
 ریپ ، روعشی بقمحا یا .تسا هتفرگ [ی شومارف]  
 شپیل لاسد دسد و شپیل لاسد هد ی ایاضق! ؟ ی دش  
 !؟ ی دش ریپ دسری م هک اجنیا هب تقون آ تسا تداپ  
 ریپ رگا : دیوگی م اجنآ رد م ه ترصد تقون آ  
 غوردتسا رارق رگا ی لو میرادنی راکوتاب ی دش  
 دیآرد (تروصد) وت ی اجنیا رد ی سیپ کی ی یوگب  
 ار ن آ ی امامع و هچراپ چیه اب ی ناوتن رگید هک  
 ی ف .دریگب وت زا ادخ م ه ار تیا هم شچ .ی ناشوپ  
 هک [هک ی ردق هب] دش دیفسد [ش ای ناشیپ] س لجملا  
 ی م ش مشچ هب ات دیشکی م نییاپ ار ش امامع م ادم  
 ریش مد اب .دش م هرک ،دنیبذ ار وای سکا ات دیسر  
 نیمه هب همه مهن لآ تقون آ! درک ی زاب دوشی مذ  
 [دناهدش] عضو نیمه هب ،تیفیک